

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/91/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2222010153
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2222010153.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 21.09.2022 č.k. 4T/18/2022-607, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.11.2023 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný:
A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E. F. XXXX/XX, C. D.
odsudzuje:

Podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona, s použitím §§ 36 písmeno l), 37 písmeno m), § 38 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.
Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 21.09.2022 č.k. 4T/18/2022-607 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona ma tom skutkovom základe, že ako zamestnanec Štátnej rozpočtovej organizácie Centrum pre deti a rodiny Dunajská Streda, so sídlom Dunajská Streda, Nezábudková 474/3, IČO: 00 130 513, funkčne zaradený na pracovnú pozíciu personalista a mzdový účtovník, disponujúci legálne pridelenými prístupovými právami pre vykonávanie autorizovanej činnosti v podnikovom informačnom a účtovnom systéme SOFTIP Profit, v ktorom sa viedla personálna a mzdová agenda označenej organizácie, v období od 22.03.2018 do 30.06.2019 v sídle uvedeného zamestnávateľa v Dunajskej Strede, okres Dunajská Streda, rôznymi konkrétnymi zadaniami dát, administratívnymi výkonmi a účtovnými operáciami uskutočnenými elektronicky v systéme SOFTIP Profit, zámerne svojvoľne, bez právneho dôvodu a bez poverenia svojho zamestnávateľa utvoril pri zostavovaní jeho funkčných mesačných plátov individuálne prispôbené zvýhodňujúce podmienky na vznik jeho nárokov na také peňažné benefity (navýšené nemocenské dávky, mesačné mzdy, mimoriadne odmeny, odvody do poisťovní, príplatky za prácu v sobotu, v nedeľu, vo sviatok, v noci, preplatenie nevyčerpanej dovolenky, navyšovanie rozsahu prináležiacej dovolenky, prípadne iné a aj neudané z toho vzniknulé pridružené sekundárne výhody (vyššia suma povinných odvodov), ktoré by mu inak bez takých nedôvodných zásahov v účtovnej evidencii podľa práva pri jeho funkčnom a pracovnom zaradení a za ním zrealizovaný skutočný výkon práce neprináležali a ktoré si

v rámci mandátneho spracovávanía účtovnej a personálnej agendy v systéme SOFTIP Profit uplatnil ö inicioval ich vyplatenie takto:

- za mesiac marec roku 2018 mu bol vyplatený plat v sume 270,07 Eur, namiesto prináležiacej sumy 275,86 Eur, kde rozdiel činí 3,21 Eur,
- za mesiace apríl roku 2018 mu bol vyplatený plat v sume 1.147,07 Eur, namiesto prináležiacej sumy 1.136,93 Eur, kde rozdiel činí 10,14 Eur,
- za mesiac máj roku 2018 mu bol vyplatený plat v sume 1.147,07 Eur, namiesto prináležiacej sumy 1.136,93 Eur, kde rozdiel činí 10,14 Eur,
- za mesiac jún roku 2018 mu bol vyplatený plat v sume 1.624,79 Eur, namiesto prináležiacej sumy 1.136,93 Eur, kde rozdiel činí 487,86 Eur,
- za mesiac júl roku 2018 mu bol vyplatený plat v sume 1.306,32 Eur, namiesto prináležiacej sumy 1.136,93 Eur, kde rozdiel činí 169,39 Eur,
- za mesiac august roku 2018 mu bol vyplatený plat v sume 1.306,32 Eur, namiesto prináležiacej sumy 1.136,93 Eur, kde rozdiel činí 169,39 Eur,
- za mesiac september roku 2018 mu bol vyplatený plat v sume 1.306,31 Eur, namiesto prináležiacej sumy 1.136,93 Eur, kde rozdiel činí 169,38 Eur,
- za mesiac október roku 2018 mu bol vyplatený plat v sume 1.306,31 Eur, namiesto prináležiacej sumy 2.760,41 Eur, kde rozdiel činí 169,38 Eur,
- za mesiac november roku 2018 mu bol vyplatený plat v sume 2.930,04 Eur, namiesto prináležiacej sumy 2.700,41 Eur, kde rozdiel činí 169,63 Eur,
- za mesiac december roku 2018 mu bol vyplatený plat v sume 2.339,17 Eur, namiesto prináležiacej sumy 1.138,61 Eur, kde rozdiel činí 1.200,56 Eur,
- za mesiac január roku 2019 mu bol vyplatený plat v sume 1.945,22 Eur, namiesto prináležiacej sumy 1.290,68 Eur, kde rozdiel činí 654,54 Eur,
- za mesiac február roku 2019 mu bol vyplatený plat v sume 1.792,87 Eur, namiesto prináležiacej sumy 1.290,68 Eur, kde rozdiel činí 502,19 Eur,
- za mesiac marec roku 2019 mu bol vyplatený plat v sume 2.027,47 Eur, namiesto prináležiacej sumy 1.290,68 Eur, kde rozdiel činí 736,79 Eur,
- za mesiac apríl roku 2019 mu bol vyplatený plat v sume 2.968,57 Eur, namiesto prináležiacej sumy 1.290,68 Eur, kde rozdiel činí 1.577,89 Eur,
- za mesiac máj roku 2019 mu bol vyplatený plat v sume 2.158,41 Eur, namiesto prináležiacej sumy 448,91 Eur, kde rozdiel činí 1.709,50 Eur,
- za mesiac jún roku 2019 mu bol vyplatený plat v sume 2.378,94 Eur, namiesto prináležiacej sumy 129,04 Eur, kde rozdiel činí 2.249,90 Eur,

a to na v jeho dispozičnej sfére existujúce bankové účty - čísla IBAN: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený v G., H., D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený v I. J., a, s, a D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený v G., a, s. a takým konaním Centru pre deti a rodiny Dunajská Streda, so sídlom Dunajská Streda, Nezábudková 474/3, IČO: 00 180 513, spôsobil škodu spolu v sume 9.989,89 Eur, podľa záverov znaleckého posudku.

Za to ho odsúdil: Podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, § 53 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona k trestu domáceho väzenia vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 53 odsek 3, odsek 4 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá na kontrolu prítomnosti a na kontrolu pohybu a pobytu počas výkonu trestu domáceho väzenia príkaz zdržiavať sa každý pracovný deň uloženého trestu domáceho väzenia v čase od 20:00 hod do 08:00 hod. nasledujúceho pracovného dňa v mieste výkonu trestu domáceho väzenia na adrese C. D., E. F. XXXX/XXX, príkaz zdržiavať sa počas víkendov a dní pracovného pokoja nepretržite v mieste výkonu trestu domáceho väzenia C. D., E. F. XXXX/XXX. Obžalovaný je povinný počas výkonu domáceho väzenia viesť riadny život a podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami. Podľa § 53 odsek 5 Trestného zákona po dobu výkonu trestu domáceho väzenia môže obžalovaný opustiť svoje obydlie len po predchádzajúcom súhlase probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Dunajská Streda a len z naliehavého dôvodu a na nevyhnutne potrebný čas. Tento čas sa započítava do výkonu trestu. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovaný je povinný zaplatiť náhradu spôsobenej škody poškodenému Centrum pre deti a rodiny Dunajská Streda, so sídlom Dunajská Streda, Nezábudková 474/3, IČO: 00 180 513 vo výške 9.989,89 Eur.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor, proti výroku o treste, v neprospech obžalovaného. Podané odvolanie odôvodnil nasledovne (skrátene):

2.1. Ukladanie trestu odňatia slobody je v súčasnosti v rámci uplatňovania tzv. restoratívnej justície chápané ako posledný možný prostriedok, ktorý má byť aplikovaný v prípadoch, kedy s ohľadom na

závažnosť spáchaného trestného činu či vzhľadom k osobe páchatelia nie je vhodné uplatniť iný druh trestu. Dĺžka trvania alternatívnej sankcie však musí byť priamo úmerná trestnému činu a dĺžke trestu odňatia slobody, ktorý by bol inak za trestný čin uložený. Zároveň u odsúdenej osoby musia byť reálne predpoklady, že vyhovie stanoveným podmienkam. Vychádzajúc z uvedeného sa nie je možné stotožniť so záverom súdu o dostatočnosti trestu domáceho väzenia v trvaní troch rokov, a to s poukazom na osobu páchatelia, ktorý bol v minulosti 6 krát súdne trestaný, pričom tento skutok páchal v čase kedy mu už bolo vznesené obvinenie v inej trestnej veci za závažnú daňovú trestnú činnosť, za ktorú bol aj následne právoplatne odsúdený a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody, pričom napriek tomu v páchaní tohto skutku pokračoval aj počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

2.2. Trest domáceho väzenia je zakotvený ako trest samostatný v § 32 Trestného zákona, hneď za trestom odňatia slobody. Z jeho hierarchického postavenia (hneď za trestom odňatia slobody) možno usudzovať, že trest domáceho väzenia sa mal stať významnou alternatívou k nepodmienenému trestu odňatia slobody.

2.3. V danom konkrétnom prípade pri prihliadnutí na osobu obžalovaného je veľmi dôležitý fakt, že sa nejedná o tzv. prvopáchatelia, ale ide o recidivistu, ktorý bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný za násilnú a majetkovú trestnú činnosť. Obžalovaný bol naposledy odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1T/69/2018 zo dňa 29.04.2019 (V RT doposiaľ nevyznačený), za zločin skrátenia dane a poisťného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu so zločinom daňového podvodu podľa § 277a ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov so súčasným uložením probačného dohľadu a s príslušnými obmedzeniami (špecifikovanými tak, ako je to uvedené v predmetnom rozsudku). Zároveň súd obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí, a to finančných prostriedkov vo výške 10.000,- Eur a zákaz činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu, člena štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby alebo prokuristu v obchodnej spoločnosti vo výmere 8 rokov. Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MVSR vyplýva, že obžalovaný bol pred spáchaním predmetného skutku 2-krát postihnutý za priestupok.

2.4. Vychádzajúc z osobného profilu obžalovaného, predovšetkým vzhľadom na jeho predchádzajúci život, je potrebné konštatovať, že sa jedná o osobu opakovane sa dopúšťajúcu rôznej, prevažne majetkovej trestnej činnosti, a preto v nadväznosti na uvedené možno v rámci hodnotenia osoby páchatelia vyvodiť jednoznačné závery, pokiaľ ide o jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti, jeho vzťah k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom, možnosti jeho nápravy a podobne. Súd prvého stupňa preto podľa názoru tunajšej prokuratúry nepostupoval zákonne súladným spôsobom, keď obžalovanému uložil trest domáceho väzenia v trvaní 3 rokov (s príslušnými obmedzeniami), nakoľko takýto trest vzhľadom na samotnú osobu obžalovaného nie je možné považovať za dostatočný a primeraný.

2.5. V súvislosti s osobou obžalovaného považujem za potrebné zdôrazniť, že obžalovaný sa majetkovej trestnej činnosti dopúšťa v pravidelne sa opakujúcich obdobiach, a to zo zrejmeho dôvodu, ktorým je navýšenie si svojho legálneho príjmu. Od takéhoto konania ho neodradili ani predchádzajúce odsúdenia a napriek tomu, že bol ako zamestnanec na plný úväzok zamestnaný v Štátnej rozpočtovej organizácii Centrum pre deti a rodiny Dunajská Streda, kde mal pravidelný a stály príjem a mohol po jeho predchádzajúcich opakovaných odsúdeniach preukázať, že vie viesť riadny život, v získavaní, resp. navyšovaní si svojho príjmu nelegálnou cestou opäť pokračoval. S poukazom na odpis z registra trestov (vrátane rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1T/69/2018 zo dňa 29.04.2019, v RT doposiaľ nevyznačený) je teda zjavné, že obžalovaný si opakovane hľadá spôsoby ako by si navýšil svoj legálny príjem nelegálnou cestou, pričom je potrebné zdôrazniť, že obžalovanému boli už v minulosti opakovane dané šance na to, aby sa začlenil späť do spoločnosti a viedol riadny život, avšak obžalovaný tieto šance nikdy nevyužil a k získaniu nelegálneho príjmu sa opakovane vracia, a preto možno nepochybne konštatovať, že doterajší výchovný prístup k osobe obžalovaného je zjavne neúčelný.

2.6. Okrem vyššie uvedeného uloženie takéhoto druhu trestu (alternatívny trest domáceho väzenia) sa podľa môjho názoru minie účinku naplnenia základného účelu trestu vyjadreného v § 34 ods. 1 Trestného zákona, ktorým je ochrana spoločnosti. Vzhľadom k osobe obžalovaného a ku skutočnosti, že v minulosti už bol opakovane odsúdený za majetkovú trestnú činnosť na podmienený trest odňatia slobody, pričom je zjavné, že uvedený trest nenaplnil požiadavku tzv. individuálnej prevencie vo vzťahu k obžalovanému, nemožno predpokladať, že v danom prípade tomu bude inak. Takisto odsúdenie páchatelia, ktorý je recidivista, na trest domáceho väzenia, nemožno považovať za dostačujúce ani vo vzťahu k pôsobeniu trestu smerom k ostatným členom spoločnosti tak, aby jednoznačne vnímali, že

za porušenie spoločenských pravidiel (chránených Trestným zákonom), budú spravodlivo a primerane potrestaní, a teda uložením trestu domáceho väzenia nedôjde ani k naplneniu tzv. generálnej prevencie trestu.

2.7. Z vyššie uvedených dôvodov navrhujem, aby Krajský súd v Trnave zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu v Dunajskej Strede, sp. zn. 4T/18/2022 zo dňa 21.09.2022 v napadnutej časti a obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

3. K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný, prostredníctvom svojho obhajcu, pričom uviedol :

3.1. Ja obratom odmietam prijať odôvodnenie prokurátora, ktorý v podstate zhodne a obsahovo rovnako odôvodňuje účel trestu a prevenciu ako v čase účinnosti platného materiálne postaveného trestného zákona č.140/1962 Zb. Ja sa stotožňujem aj odôvodnením výchovného účelu trestu odňatia slobody aj s tzv. generálnou prevenciou a aj s odstraňovaním aj zabránením páchaniu majetkovej trestnej činnosti. Obsah právnych inštitútov sa pri prijatí Európskeho práva, pri zmene Ústavy SR a pri záväznom aplikovaní medzinárodných zmlúv, ktoré sú podľa čl. 154c ústavy Prameňom práva SR žiada obsahu dať zmysel a podstatu aj v zmysle čl. 13 ods. 4 ústavy.

3.2. Odôvodnenie obsahovo mohlo byť akceptované do účinnosti trestného zákona hore spomenutého Dňom 1.1.2006 už niet materiálneho ponímania závažnosti spáchanej trestnej činnosti. Ak sa objavil trest domáceho väzenia tak je bez možného vysvetlenia určiť, že trest odňatia slobody v poradí prvý a domáce väzenie v poradí druhý druh trestu je trestnom miernejším. Dodám, že ak by obžalovaný nemal vážny citový vzťah a vzťah k maloletému dieťaťu bol by výkon trestu pri jeho pracovnom obmedzení (invalidite) a bez príjmu nižšom ako životné minimum by mal A. B. istejšiu životnú situáciu v base. Nedomysleli sme, že VTOS stojí nemalé peniaze nás poplatníkov. Výkon TOS takmer isto neprevychováva. Možno je hanbou a možno je u niekoho sloboda v chudobe a neistote viac, ako denne zabezpečená strava a strecha nad hlavou vo VTOS. Naopak vývoj penitenciarnej starostlivosti, zaobchádzanie so skupinami odsúdených, ale aj generálna prevencia je niekde inde ako sa nám to stereotypne až dogmaticky snaží odôvodniť pán prokurátor.

3.3. Pán prokurátor podal odvolanie a nesporne na to má ako ochranca zákonnosti právo a právomoc. Nepresvedčil odvolaním a neodôvodnil v čom bol porušený zákon keď sudkyňa JUDr. Mária Képešyiová pri nespornom správnom zistení spáchaného prečinu (menšej závažnosti v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák.) potrestala takým trestom a takými obmedzeniami, ktoré nemožno označiť za porušenie zákona. Právny názor ochrancu zákonnosti treba zamietnuť!

3.4. Ochrancu práv nezaujímá osoba „páchateľa“, jeho vývoj zahľadenej trestnej činnosti. Jeho tragédie - havárie so záračným koncom. Obžalovaný prežil haváriu a prežil časť života bez pohybu v sadrovom koryte. Je čiastočne invalidným a vážnymi obmedzeniami. Je nezaraditeľný do práce vo VTOS. Teda prevýchova vo VTOS je nulová. Účel trestu nie je naplniteľný aj to na úkor sociálnej starostlivosti štátu. Náhrada svojich nákladov trestného stíhania a aj VTOS zostanú na pleciah daňových poplatníkov.

3.5. Skrátka uložený trest je aj z pohľadu oprávneného záujmu štátu v zmysle čl. 149 ústavy je v súlade s jeho záujmom. Na myslí treba mať, či je nevyhnutné premeniť podmienku, ktorú týmto odsudzujúcim konaním porušil. Ak prokurátor podal odvolanie a vedel, že obžalovanému hrozí premena PO trestu, tak je podané odvolanie v neprospech A. B. na zamietnutie.

4. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátorka zotrvala na svojom odvolaní a uviedla, že v prípade vyhovenia podanému odvolaniu krajským súdom, považovala by trest odňatia slobody uložený pri dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona za dostatočný a primeraný. Obhajca obžalovaného uviedol, že uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody by sme v prvom rade zlikvidovali možnosť obžalovaného nahradiť škodu, pričom o toto sa opakovane už pokúšal. Obžalovaný si hľadá aj ďalšiu prácu na dohodu, ktorú však zatiaľ neuzavrel kvôli tomu, že sa čaká na výsledok tohto súdneho konania. Pokiaľ prokurátor v odvolaní poukazuje na princípy, resp. zásady restoratívnej justície, má za to, že tieto zásady nie sú zohľadnené pri návrhu prokurátora na ukladanie trestu. Rovnako považuje za nesprávne, že prokurátor poukazuje, že obžalovaný bol v minulosti 6-krát súdne trestaný. Prokurátor na jednej strane zastupuje štát ako ochranca zákonnosti, na druhej strane to bol štát prostredníctvom zamestnávateľa obžalovaného, ktorý obžalovaného do pracovného pomeru prijal a vytvoril mu podmienky na páchanie trestnej činnosti. Dovoľuje si poukázať aj na potrebu, aby súdy pri svojom rozhodovaní dodržiavali ust. čl. 46 ods. 2 Ústavy SR, ktoré nemožno pri rozhodovaní obchádzať. Podľa jeho názoru neprichádza do úvahy uloženie trestu odňatia slobody a to ani po tej úprave, ako ju predniesla pani prokurátorka. Odvolanie navrhol zamietnuť.

5. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

6. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste v neprospech obžalovaného, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutého rozsudku, v rozsahu a z dôvodov vymedzených odvolateľom, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie je dôvodné.

7. Prvostupňový súd odôvodnil svoje rozhodnutie o uložení trestu domáceho väzenia tým, že prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t. j. že sa priznal ku spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Súd zároveň prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t. j. že už bol v minulosti odsúdený. V prípade obžalovaného je tak pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v rovnováhe, v zmysle zákona sa teda trestná sadzba trestu odňatia slobody nijakým spôsobom neupravuje.

8. Po zhodnotení všetkých rozhodujúcich skutočností prvostupňový súd má za to, že sú splnené všetky podmienky v zmysle § 53 ods. 1 Trestného zákona a uložil obžalovanému trest domáceho väzenia vo výmere 3 roky. Súd pri konečnom rozhodovaní o druhu trestu, prihliadol na základné zásady ukladania trestov popísané vyššie ako aj na samotný postoj obžalovaného k spáchanému trestnému činu, teda, že sa k spáchaniu priznal, trestný čin úprimne oľutoval a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný a prijal tak neodvolateľne všetky právne účinky uznania viny, ďalej na samotné okolnosti prípadu. Teda na to, že obžalovaný je invalidným dôchodcom. Má problémy s operovanou nohou a pravidelne navštevuje lekára, neurológa a angiológa. Obžalovaný pracuje na dohodu pre viacero spoločností ako účtovník. Zo správy probačného a mediačného úradníka vyplýva, že materiálno-technické podmienky u obžalovaného spĺňajú požiadavky na nainštalovanie technických prostriedkov spojených s výkonom trestu domáceho väzenia. Obžalovaný ako aj jeho družka boli poučení a dali písomný sľub k výkonu

trestu domáceho väzenia. Súd teda pri uložení druhu trestu prihliadol na zdravotný stav obžalovaného, ako aj na skutočnosť, že obžalovaný okrem poberania invalidného dôchodku má aj ďalší príjem, z čoho by bol schopný uhradiť poškodenému spôsobenú škodu. V prípade uloženia trestu odňatia slobody obžalovaný by už nemohol vykonávať svoju prácu naďalej, ostal by tak bez vedľajšieho príjmu a v konečnom dôsledku by to spôsobilo jeho neschopnosť vrátiť poškodenému spôsobenú škodu.

9. Odvolací súd nesúhlasí s dôvodmi, ktoré sú citované v predchádzajúcom bode a ktoré viedli prvostupňový súd k uloženiu miernejšieho trestu ako trestu odňatia slobody. Chybou napadnutého rozhodnutia bolo, že vzal do úvahy predovšetkým postoj obžalovaného k podanej obžalobe, zdravotný stav obžalovaného a záujem poškodeného na náhrade škody. Správne mal dať dôraz na naplnenie účelu trestu, ktorý sleduje ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatelja spoločnosťou.

10. Trest domáceho väzenia nie je spôsobilý splniť účel tzv. individuálnej prevencie, ani účel tzv. generálnej prevencie.

11. Obžalovaný bol v minulosti už opakovaně súdne trestaný, celkovo šesťkrát. Pokiaľ pominieme tri odsúdenia z rokov 1986 až 1994, ktoré sú staršieho dáta a preto nemajú veľký význam pre súčasné rozhodovanie o treste, je potrebné vziať do úvahy odsúdenia v období rokov 1999 až 2019. V tomto období bol celkovo trikrát odsúdený. V roku 1999 za trestný čin sprenevery na podmienený trest odňatia slobody na 2 roky, v roku 2001 za trestné činy porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku a krádeže, opäť na podmienený trest odňatia slobody na 2 roky, peňažný trest a na zákaz činnosti výkonu funkcie s hmotnou zodpovednosťou na päť rokov. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1T/68/2018 zo dňa 29.04.2019, za zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu so zločinom daňového podvodu podľa § 277a ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov so súčasným uložením probačného dohľadu a s príslušnými obmedzeniami (špecifikovanými tak, ako je to uvedené v predmetnom rozsudku). Zároveň súd obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí, a to finančných prostriedkov vo výške 10.000,- Eur a zákaz činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu, člena štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby alebo prokuristu v obchodnej spoločnosti vo výmere 8 rokov. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 29.4.2019.

12. Prehľad uvedených odsúdení svedčí o osobe obžalovaného ako o recidivujúcom páchatelovi rovnakého druhu trestnej činnosti, na ktorého nemali predchádzajúce tresty, ktorých výkon nebol spojený s odňatím slobody, výchovný účinok, nakoľko ho neodradili od ďalšieho spáchania rovnakého druhu úmyselnej trestnej činnosti. Závažnosť aktuálne súdenej trestnej činnosti, je znásobená tým, že časti konania, pre ktoré bol rozsudkom citovaným v bode 1 tohto rozsudku odvolacieho súdu uznaný za vinného, sa dopustil počas plynutia skúšobnej doby stanovenej pri podmienenom odklade výkonu trestu odňatia slobody predchádzajúceho odsúdenia (rozsudok Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1T/68/2018). Preto je odvolací súd toho názoru, že účel tzv. individuálnej prevencie môže splniť iba uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody. Na tomto záver nič nemení ani priznanie sa obžalovaného a jeho vyhlásenie o vine, ktoré urobil na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na spôsob spáchania trestnej činnosti, ktorá sa vyznačuje systematickosťou a plánovaním, v spojení s vyššie popísanou trestnou minulosťou obžalovaného, nemá jeho priznanie a vyhlásenie o vine zásadný význam. Spoľahlivo nepreukazuje zmenu jeho postoja k vlastnému konaniu, ani prejav uvedomenia si nesprávnosti, či škodlivosti jeho konania, ktoré by mohlo mať význam pre rozhodnutie o druhu trestu. Priznanie sa obžalovaného, ako i jeho zdravotný stav, je možné zohľadniť pri rozhodovaní o výške uloženého trestu. Zahľadanie niektorých z predchádzajúcich odsúdení obžalovaného, nemá význam pre posúdenie jeho osoby ako páchatelja rovnakého druhu trestnej činnosti. Zahľadanie odsúdenia neznamena, že samotný fakt spáchania trestného činu v minulosti prestáva existovať a preto naň možno v tomto smere prihliadať pri rozhodovaní o druhu trestu. Predchádzajúce zahladené odsúdenia nebral tunajší súd do úvahy ako prirážajúcu okolnosť, alebo okolnosť, ktorá by mala vplyv na zmenu hranice trestnej sadzby.

13. Uložený trest domáceho väzenia nenapĺňa ani účel tzv. generálnej prevencie, pretože vysiela signál ďalším občanom, že opakované páchanie majetkovej trestnej činnosti väčšieho rozsahu, nie je tak spoločensky závažné, či škodlivé, aby sa museli obávať uloženia trestu odňatia slobody, teda trestu,

ktorý je svojou povahou prísny trestom. Účel tzv. generálnej prevencie má v tomto prípade však sekundárny význam, prioritné je naplnenie účelu tzv. individuálnej prevencie.

14. Pokiaľ ide o záujem poškodeného, teda o možnosť nahradiť škodu, ktorá bola spôsobená trestným činom, k tomuto je potrebné uviesť, že obžalovaný iba deklaruje záujem nahradiť škodu. Ku dňu konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu, uplynula od vyhlásenia napadnutého prvostupňového rozsudku doba viac ako jedného roka a dvoch mesiacov, pričom výrok o náhrade škody nebol odvolaný napadnutý a stal sa tak právoplatný. Obžalovaný nepreukázal súdu, že by aspoň časť spôsobenej škody zaplatil, alebo urobil úkony, ktoré priamo vedú k jej zaplateniu. Záujem nahradiť spôsobenú škodu tak zostal iba v rovine ústnych a písomných deklarácií.

15. Z vyššie uvedeného vyplýva, že prvostupňový súd bral pri rozhodovaní o druhu trestu do úvahy skutočnosti, ktoré nemali v tomto prípade prioritu a naopak, opomenul vziať do úvahy hľadiská, ktoré sú s pohľadu naplnenia účelu trestu rozhodujúce. Preto bolo potrebné napadnutý výrok o treste a spôsobe jeho výkonu zrušiť ako vecne nesprávny.

16. Právne úvahy uvedené v predchádzajúcich bodoch tohto rozsudku odvolacieho súdu, bolo možné realizovať v rámci odvolacieho konania. Prvostupňový súd zistil skutočnosti, potrebné na rozhodnutie o treste v dostatočnom rozsahu, čo umožňovalo odvolaciemu súdu, po zrušení napadnutého výroku o treste, postupovať v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolací súd preto zrušil napadnutý výrok o treste a sám rozhodol o uložení trestu, ktorý považuje za primeraný a spravodlivý. Pri úvahe nad výškou trestu, prevzal správne zistenia vo vzťahu k existencii poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Z vyššie uvedených dôvodov uložil obžalovanému trest odňatia slobody a to v minimálnej výmere 1 rok. Pri rozhodovaní o výške trestu zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal, resp., že urobil vyhlásenie o vine, zároveň zohľadnil jeho zhoršený zdravotný stav a to, že doteraz vo výkone trestu odňatia slobody nebol. Keďže pred spáchaním tejto trestnej činnosti, nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, postupom podľa ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.